

ΓΑΝ. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὑπνον ὄντει τὸ
κάλλος;

ΖΕΤΣ. Ἐχει τὶ θέλητρον ηδὺ 12), καὶ μαλα-
κώτερον ἐπάγει αὐτόν.

ΓΑΝ. Καὶ μὴν ὅγε πατήρ ἥχθετό μοι συγκα-
θένδοντι, καὶ διηγεῖτο ἔωθεν, ὡς ἀφεῖλον αὐτοῦ τὸν
ὑπνον ἕρεφόμενος, καὶ λακτίζων, καὶ τι φθεγγόμε-
νος μεταξὺ ὅπότε παθεύδοιμι· ὥσε παρὰ τὴν μητέρα
ἐπειπέ με ποιησόμενον τὰ πολλά· ὥρα δή σοι,
εἰ διὰ τότο, ὡς Φῆς, ἀνήρπασάς με, παταθεῖναι αὖ-
θισ ἐς τὴν γῆν, ἢ πράγματα ἔξεις ἀγρυπνῶν· ἐνοχ-
λήσω γάρ σε συνεχῶς ἕρεφόμενος.

ΖΕΤΣ. Τέτ' αὐτό μοι τὸ οὔδειον ποιήσεις, εἰ
ἀγρυπνήσαιμι μετὰ σου. Φιλῶν γάρ διατελέσω πολλά-
κις, καὶ περιπτύσσων.

ΓΑΝ. Αὐτὸς ἂν ἐιδείης· ἐγὼ δὲ ποιήσομαι, σᾶ
καταφιλῶντος.

ΖΕΤΣ. Εἰσόμεθα τότε, τί πρακτέον· νῦν δὲ
ἄπαγε αὐτὸν, ὁ Έρμῆ καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας,
ἄγε ὀινοχοήσοντα γῆμῖν, διδοῖξας πρότερον, ὡς χρη-
όρέγειν τὸν σκύφον.

ΔΙΑΛ.

12) θέλητρον ηδὺ) quantam vim in omnibus habeat τὸ
κάλλος, enarrabit tibi laudator pulchritudinis, Critobulus,
in Symposium Xenoph. c. 4. T. IV. p. 451. Edit. Lips.